

Inhoud

OUDE TESTAMENT	11
De schepping	13
Het geschenk van God	16
Weggestuurd uit het Paradijs	18
Kaïn en Abel	22
Kaïn is jaloers	25
Noach bouwt een schip	28
Een nieuw begin	32
De toren die nooit afkwam	35
God riep en Abram ging	38
Het begin van de reis	42
Het beste deel	45
Bezoek aan de tent	47
Omdat God het wilde	50
God helpt Eliëzer	54
Bij Rebekka thuis	58
Esau en Jakob	61
Nog niet tevreden	64
Een grote teleurstelling	66
Toch niet verlaten	69
De bedrieger bedrogen	72
De weg terug	76
Het gevecht bij de Jabbok	79
Jozefs dromen	82
Jozef verkocht	84
Jozef in de gevangenis	89
Jozef brengt Gods boodschap over	94
Weerzien in Egypte	99

Benjamin mag mee 102
Eind goed, al goed 104
Hoe broertje gered werd 108
Mozes vlucht naar Midjan 112
De brandende braamstruik 115
Twee moedige mannen 119
Eindelijk gelukt 122
Het pad door de zee 125
Vlees en brood in de woestijn 129
Het gouden kalf 131
Mozes keert terug 135
Een tent voor God 138
Jozua en Kaleb 139
Bileam 142
Jericho, de stad met de hoge muur 146
God roept Gideon 150
Een overwinning 153
Simson 156
Simson en Delila 160
Ruth 163
Het geschenk van een moeder 167
De stem in de nacht 170
Op zoek naar de ezelinnen 173
De ongehoorzame koning 177
De jonge schaapherder 179
David en Goliat 182
David en Jonatan 186
David op de vlucht 189
David en Batseba 193
Absalom 197
Een wijze koning 202
Wie is de echte moeder? 205
Een koningin komt op bezoek 208

De moedige Elia 213
Elia en de arme weduwe 215
De machtigste God 217
Niet in de steek gelaten 221
De raad van het kleine meisje 223
Jona en de grote vis 226
Daniël en de droom van de koning 230
Daniël in de leeuwenkuil 234
Ester 238
In zak en as 242
De rollen omgedraaid 246
Hoop op bevrijding 249

NIEUWE TESTAMENT 253
De engel Gabriël brengt Maria een boodschap 255
De herders 257
Bezoek in de stal 261
Drie koningen 264
Het kindje Jezus in de tempel 267
Vluchten naar Egypte 270
Mee naar Jeruzalem 272
Johannes de Doper 276
De eerste leerlingen 280
Jezus op het bruiloftsfeest 283
De zieke man bij de vijver 285
De storm op het meer 288
De hoofdman van Kafarnaüm 291
Vier trouwe vrienden 295
Het dochttertje van Jaïrus 297
Vijf broden en twee vissen 299
Heer, leer ons bidden 304
De Farizeeër en de tollenaar 306

De barmhartige Samaritaan 309
De vrouw met de kromme rug 313
De verloren zoon 317
De goede herder 321
Jezus zegent de kinderen 323
Zacheüs 325
Genees mijn zoon 329
Bartimeüs 332
Het grote feestmaal 335
De werkers in de wijngaard 338
De verstandige en de domme meisjes 341
De talenten 345
De vrienden en vijanden van Jezus 349
Palmzondag 352
De wisselaars in de tempel 355
Wie gaf het meest? 359
Het albasten kruikje 361
Paasfeest in Jeruzalem 363
Het paasfeest van Jezus 365
Petrus laat Jezus in de steek 369
Golgota 375
Pasen 381
Het was Jezus 384
Petrus mag weer meedoen 387
Hemelvaart 392
Pinksteren 394
Toen begreep hij het 397
Dorkas 403
Saulus en Stefanus 406
Saulus en Jezus 409
Ananías 412
Paulus vlucht uit Damascus 415
Paulus in Filippi 416

Paulus in Athene 419
Demetrius de zilversmid 422
Een brief van Paulus 426
De dromen van Johannes 428
Het verzegelde boek 430
Een nieuwe wereld 434

Verantwoording 439

Bronvermelding 443

OUDE TESTAMENT

De schepping

Heel lang geleden, zo veel jaar geleden dat geen mens het kan tellen, heeft God de hemel en de aarde gemaakt. De aarde was nog woest en doods en donker. Maar Gods geest zweefde over het water.

God zei: 'Er moet licht komen.' En er was licht.

God zag dat het licht goed was.

God scheidde het licht en het donker van elkaar. Het licht noemde hij dag. En het donker noemde hij nacht.

God zei: 'Het water moet naar één plaats stromen, zodat er droog land tevoorschijn komt.'

En zo gebeurde het. Het droge land noemde hij aarde. En het samengestroomde water noemde hij zee.

En God zag dat het goed was.

Maar nu moet je niet denken dat hij klaar was. Hij wilde zijn schepping steeds mooier maken.

God zei: 'Er moeten bloemen en bomen gaan groeien op aarde.'

En zo gebeurde het. Duizenden bloemen staken hun kopjes omhoog uit de grauwe kluiten. Grassprietjes kwamen uit de grond en bedekten de aarde met een groen grastapijt. Bomen schoten omhoog en droegen vruchten. Alle planten kregen zaden.

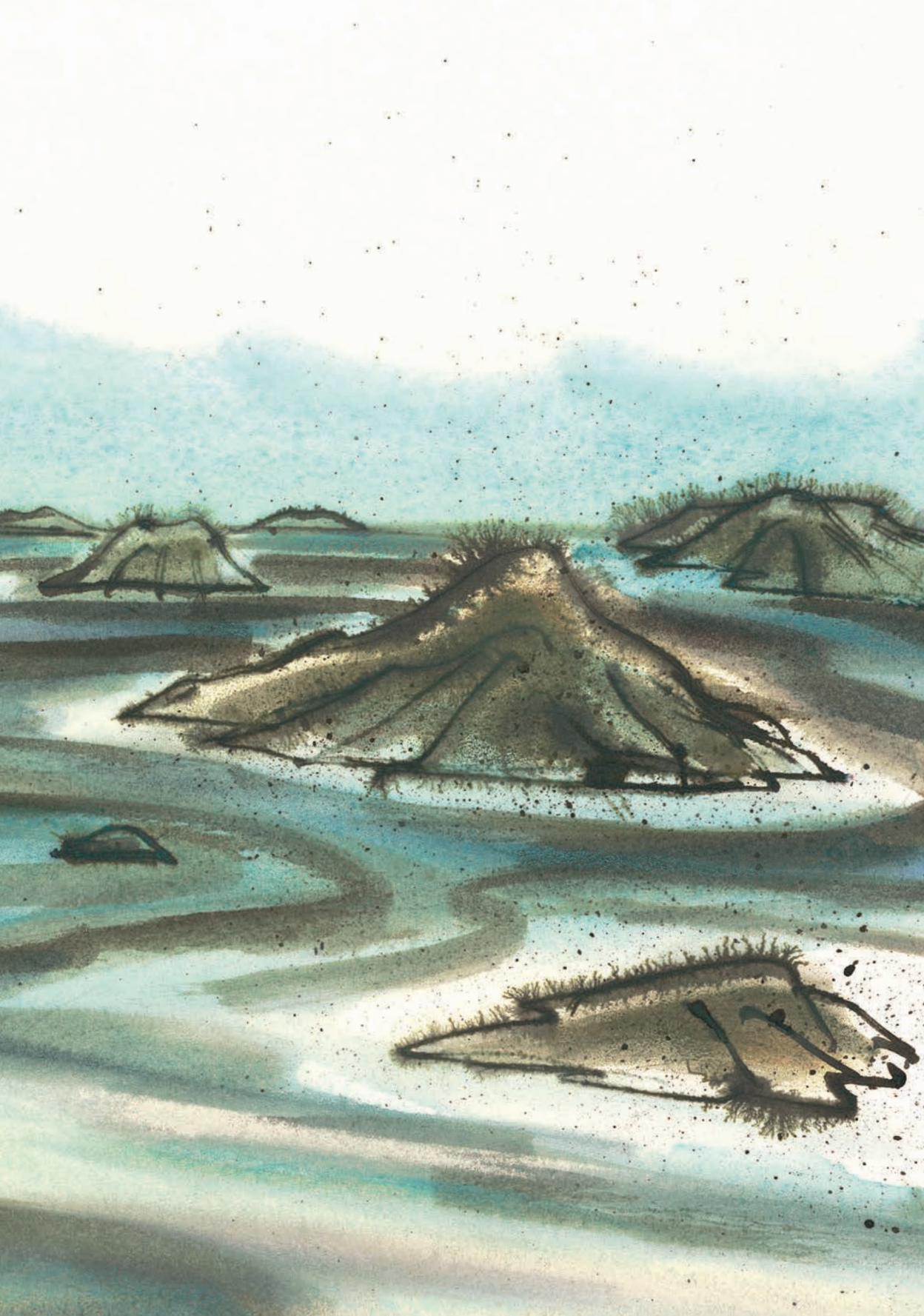
En God zag dat het goed was.

Maar God deed nog meer. Hij zei: 'Er moeten lichten aan de hemel komen. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren. En ze moeten licht geven op de aarde.'

En zo gebeurde het. God maakte de zon voor overdag en de maan en de sterren voor 's nachts. Hij hing ze aan de hemel.

En God zag dat het goed was.

God zei: 'Het water moet wemelen van de vissen. En in de lucht moeten vogels vliegen.'

En hij schiep walvissen, haringen en kabeljauw in de zee, voorn-
tjes in de plas en stekelbaarsjes in de sloot. Ook maakte hij vogels:
grote sterke adelaars, maar ook kleine winterkoninkjes. Allemaal
waren ze anders. Ieder had zijn eigen aard.

En God zag dat het goed was.

God zei: 'Er moeten dieren op het land komen.'

En zo gebeurde het. Er kwamen wilde dieren, zoals beren in het
bos en leeuwen op de vlakte. Er kwamen konijntjes die holen groe-
ven in de duinen. Er kwamen koeien, geiten en schapen in het veld
en kamelen in de woestijn.

En God zag dat het goed was.

Het allermooiste had God voor het laatst bewaard.

God zei: 'Ik wil mensen maken die op mij lijken.'

En zo gebeurde het. Hij schiep mensen zoals wij. Aan hen wilde hij
al het moois geven dat hij had geschapen. Om er blij mee te zijn, om
het te gebruiken en om er goed voor te zorgen.

God keek naar alles wat hij gemaakt had.

En God zag dat het héél goed was.

Toen rustte hij uit.

Dit is het verhaal van de hemel en de aarde.

Zo zijn ze ontstaan. Zo werden ze geschapen.

Het geschenk van God

Als je veel om iemand geeft, vind je het fijn om iets moois voor hem of haar te maken.

God gaf veel om de mensen die hij geschapen had. Daarom wilde hij hun een prachtige tuin geven om in te wonen. Maar ze mochten de tuin pas zien als hij af was. Hij koos er een mooi plekje voor uit.

Daar liet God bomen groeien: eiken, beuken en apenbroodbomen. En kastanjabomen vol roze en witte bloesems. Ook de fruitbomen vergat hij niet. Aan de perenbomen groeiden sappige peren. En wat een grote sinaasappels hingen er aan de sinaasappelbomen!

In het midden stonden twee heel bijzondere bomen. Als je de vruchten van de ene boom at, bleef je eeuwig leven. Dat was de boom van het leven. Maar als je de vruchten van de andere boom at, leerde je het verschil tussen goed en kwaad kennen. Dat was de boom van goed en kwaad.

God maakte bloemen voor de tuin. Rode rozen liet hij er bloeien en witte sering en gele tijgerlelies. Maar ook kleine madeliefjes en vergeet-mij-nietjes.

Als de grond droog was, viel er regen. Maar de kou mocht er niet binnenkomen!

Na de bomen en de bloemen kwamen er dieren. Witte zwanen zwommen in de vijver. De pauw pronkte met zijn prachtige staart op het grasveld. Bijen zoemden rond de bloemen. En in het donkere bos woonden apen, olifanten, tijgers, herten en eekhoorntjes.

Alle dieren waren vrienden. Ze dachten er niet aan elkaar kwaad te doen.

De mens die God geschapen had, heette Adam. Je begrijpt hoe blij Adam was toen God hem naar die mooie tuin bracht.

‘Adam,’ zei God, ‘jij mag alle dieren in het Paradijs – zo heet deze

tuin – een naam geven. Als je ze dan bij die naam roept, zullen zij je gehoorzamen.’

Daar kwam een kleine vogel met een vorkstaartje aanvliegen. Adam bleef staan. ‘Zwaluw!’ riep hij.

Meteen streek de vogel neer op zijn schouder.

Voor hij wegging, zei God: ‘Ik weet dat je goed voor mijn tuin zult zorgen. Maar onthoud dit goed: van alle vruchten mag je eten. Alleen van die ene boom daar in het midden niet. Want dan zul je opeens weten wat goed en kwaad is. Als je het toch doet, zul je sterven!’

Toen ging God weg.

Adam viel in slaap. Toen hij wakker werd, lag Eva, zijn vrouw, naast hem. Ook haar had God geschapen. Omdat het fijner is om samen te zijn dan alleen.

Ze stonden op en liepen door de tuin. Ze waren allebei bloot en ze schaamden zich niet.

Weggestuurd uit het Paradijs

Wat gingen de dagen in het Paradijs vlug voorbij!

Adam verzon de mooiste namen voor de dieren.

Eva zocht vruchten: frambozen en bosaardbeitjes. Ze plukte kersen, pruimen en mango's. Maar de boom in het midden van de tuin, waarvan zij niet mocht eten, liep ze voorbij. Ze keek er niet eens naar.

Maar een van de dieren had gehoord wat God over die boom gezegd had. Dat was de sluwe slang. Hij wilde Eva overhalen om toch van die boom te eten. Hij ging naar haar toe.

'Eva,' fluisterde hij.

Eva schrok! Ze keek naar boven.

Het was de slang maar. Hij wilde zeker een praatje met haar maken.

'Eva,' zei de slang met zijn liefste stem, 'is het echt waar dat je niet van de bomen in de tuin mag eten?'

'Nee, hoor,' zei Eva, 'we mogen van alle bomen in de tuin eten. Alleen de vruchten van die ene boom in het midden van de tuin mogen we niet eten. God zegt dat je dan sterft.'

'Wat een onzin,' zei de slang. 'Je sterft helemaal niet. Weet je wat er gebeurt als je daarvan eet? Dan weet je het verschil tussen goed en kwaad! Dan ben je net als God. Als je van die boom eet, word je even wijs als God zelf. En dat wil hij niet!'

'Echt waar?' vroeg Eva. Ze keek naar de boom. Dat zou wat zijn, net zo wijs worden als God! Heerlijk leken die verboden vruchten. Het was net of ze riepen: 'Pluk me toch!'

Wat was het opeens stil! De wind waaide niet meer, de vogels zongen niet. Alles leek te wachten op wat Eva nu zou doen.

Toen strekte Eva haar hand uit. Ze plukte de vrucht! Ze at ervan.

Daar kwam Adam aan.

‘Adam!’ riep ze. ‘Kom gauw! Proef ook. Dan word je net zo wijs als God!’ Ze gaf hem een vrucht van de boom.

Adam zei niets. Hij at ook, net als Eva.

Opeens beseften ze wat ze gedaan hadden. Ze werden bang en zagen hoe bloot ze waren. Ze schaamden zich. Van vijgenbladeren vlochten ze twee schortjes. Snel bonden ze die om. Ze voelden zich ongelukkig! Dit was dus het verschil tussen goed en kwaad kennen.

Wat werd het opeens donker! De zon verborg zich achter een grijze wolk. Er stak een wind op.

‘Laten we ons verstoppen,’ fluisterde Eva.

Daar klonk Gods stem: ‘Adam, waar ben je?’

Nu moest Adam wel tevoorschijn komen. Bevend stond hij voor God. ‘Wij verstopten ons,’ zei hij, ‘omdat we niets aanhebben.’

‘Hoe kom je daarbij, Adam?’ zei God. ‘Heb je soms van de verboden boom gegeten?’

Toen probeerde Adam Eva de schuld te geven. ‘De vrouw die u mij zelf gegeven hebt,’ zei hij, ‘heeft mij de vrucht van de boom gegeven en ik heb die gegeten.’

‘Heb je dat gedaan?’ vroeg God aan Eva.

Eva deed net als Adam. Zij gaf de slang de schuld.

Toen werd God bedroefd. Nu moet ik hen wel straffen, dacht hij. Ik kan niet anders. Voortaan zullen ze heel hard moeten werken om aan eten te komen. Tussen de distels moeten ze voedsel zoeken. Zweetdruppels zullen langs hun gezicht stromen.

Die straf was heel erg! Ze moesten weg uit de mooie tuin. En ze mochten niet meer aan de boom van het leven komen.

Voetje voor voetje gingen ze. Ze rilden van de kou.

Wat had God hen graag teruggeroepen! Maar de straf hadden zij verdiend. Toch wilde hij nog iets voor hen doen. Hij maakte warme kleren van dierenhuiden; die mochten ze aantrekken.

Toen Adam en Eva buiten de poort van het Paradijs gekomen waren, bleven ze verschrikt staan. Voor hen lag een woest en kaal land. Daar zouden ze voortaan moeten wonen.

Voor het laatst keek Eva nog eens om. Ze verlangde nu al terug naar hun tuin. Maar bij de ingang van het Paradijs stonden engelen. Zij bewaakten de ingang met een vlammend zwaard. Het zwaard flikkerde als het bewoog om de weg naar de boom van het leven te versperren. Nu wist ze zeker dat zij door hun ongehoorzaamheid Gods geschenk voorgoed verloren hadden.

Voorgoed? Nee, toch niet. Daarvoor hield God te veel van hen. 'Ooit,' zo zei God, 'zal er iemand komen die sterker is dan het kwaad dat jullie nu hebben leren kennen.'

Dat was een hele troost.

